

Bruxelles, 18 februarie 2026
(OR. en, es, fr)

**Dosar interinstituțional:
2025/0132 (COD)**

**6177/1/26
REV 1 ADD 1**

**CODEC 196
JAI 180
ASILE 16
FRONT 31**

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Proiect de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește aplicarea conceptului de țară terță sigură (prima lectură) – Adoptarea actului legislativ = Declarații

Spania a solicitat consemnarea în procesul-verbal al Consiliului a următoarei declarații:

1. Spania își afirmă angajamentul de a pune în aplicare Pactul european privind migrația și azilul. Acest pact reprezintă o etapă istorică în dezvoltarea unei politici și a unui cadru juridic cuprinzătoare ale UE pentru gestionarea azilului și a migrației. Regulamentul (UE) 2024/1348 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională (APR) constituie o componentă-cheie a cadrului juridic respectiv.
2. Spania nu sprijină această propunere de modificare a APR din patru motive, legate de aspecte legislative, juridice, referitoare la relațiile externe, precum și de aspecte operaționale.

3. În primul rând, regulamentul subminează integritatea pactului. Acesta implică o modificare a Pactului european privind migrația și azilul chiar înainte ca acesta să înceapă să se aplice, în iunie 2026. Această modificare este introdusă înainte ca noi să fi fost în măsură să stabilim dacă noul cadru juridic în ansamblu și, în special, noile dispoziții privind conceptul de țară terță sigură incluse deja în APR, astfel cum au fost convenite la sfârșitul anului 2023, funcționează în mod corespunzător. În plus, regulamentul implică o modificare a unuia dintre elementele care s-au dovedit deosebit de sensibile din perspectiva obținerii unui acord global, și anume conceptul de țară terță sigură. În sfârșit, propunerea în cauză nu poate fi evaluată în mod izolat, ci mai degrabă în strânsă legătură cu propunerea de regulament privind returnarea și cu centrele de returnare prevăzute în aceasta. Spania menține o atitudine critică față de astfel de centre de repatriere din țări terțe.
4. În al doilea rând, Spania își exprimă îngrijorarea de natură juridică cu privire la includerea în text a posibilității de a încheia înțelegeri fără caracter obligatoriu în acest domeniu. Astfel de înțelegeri nu permit asigurarea respectării drepturilor și obligațiilor solicitanților care vor fi transferați într-o țară terță. Nu există nicio garanție că acestor solicitanți li se va acorda o protecție efectivă în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional. În plus, în cazul în care astfel de înțelegeri nu sunt obligatorii, se pune problema modului în care statele membre și țările terțe ar putea fi obligate să le respecte. Prevăzând în mod explicit posibilitatea ca Uniunea însăși să încheie înțelegeri sau acorduri fără caracter obligatoriu cu țări terțe în acest domeniu, toate statele membre își asumă un nivel ridicat de responsabilitate și un risc inacceptabil. Mai mult, există un risc ridicat de litigii din cauza potențialelor încălcări ale principiului nereturnării consacrat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția europeană a drepturilor omului. Riscurile juridice se extind, de asemenea, la posibilul impact asupra normelor privind stabilirea responsabilității. În acest sens, nu se poate exclude faptul că transferurile între statele membre în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației pot fi suspendate, având în vedere posibilitatea ca instanțele naționale să considere că persoanele nu pot fi transferate către țări care au semnat astfel de acorduri.

5. În al treilea rând, încheierea unor astfel de acorduri de către Uniune sau de către alte state membre cu țări terțe învecinate cu Spania are un impact direct asupra relațiilor bilaterale ale Spaniei cu aceste țări. Textul prevede un mecanism de informare prealabilă pentru statele membre care au o frontieră comună. Totuși, formularea respectivă ar exclude principalele țări învecinate cu Spania, cu care alte state membre ar putea încheia acorduri fără să fi informat și consultat Spania.
6. În al patrulea rând, la nivel operațional, Spania are îndoieli serioase cu privire la eficacitatea și eficiența regulamentului. Caracterul facultativ al criteriului legăturii ridică semne de întrebare cu privire la sustenabilitatea mecanismului. În absența unei legături familiale, sociale sau economice, Spania se întreabă ce stimulente ar avea o persoană transferată de a nu încerca să se întoarcă în Uniune atunci când perspectivele sale într-o țară terță necunoscută sunt limitate. În plus, dacă unele state membre aplică criteriul legăturii, iar altele nu, acest lucru ar conduce mai degrabă la un sistem fragmentat decât la unul comun. Raportul cost-beneficiu al unei astfel de măsuri este, de asemenea, discutabil. Nu a fost efectuată nicio analiză cost-beneficiu cu un grad minim de obiectivitate. Cu toate acestea, exemple similare existente și-au demonstrat deja costul ridicat și rezultatele limitate.
7. Având în vedere cele de mai sus, Spania **SE OPUNE** adoptării prezentului regulament, astfel cum a fost propus.

Franța a solicitat consemnarea în procesul-verbal al Consiliului a următoarei declarații:

Franța votează împotriva adoptării Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348 în ceea ce privește aplicarea conceptului de țară terță sigură. Prin modificarea modului de aplicare a conceptului de țară terță sigură, acest text prezintă riscuri operaționale, juridice și politice semnificative atât pentru statele membre care aleg să nu aplice criteriul legăturii, cât și pentru statele membre care nu vor dori și, *a fortiori*, nu vor putea să facă o astfel de alegere.

Eliminând criteriul legăturii ca cerință obligatorie și permițând, în locul acestuia, posibilitatea încheierii de acorduri sau înțelegeri cu țări terțe, textul pune sub semnul întrebării echilibrul delicat atins în cadrul Pactului privind migrația și azilul și, ca atare, prezintă un risc pentru punerea în aplicare a acestuia din urmă:

- acest text poate duce la o creștere a deplasărilor secundare, un risc care nu a putut fi evaluat înainte de prezentarea revizuirii legislative din cauza absenței unei evaluări prealabile a impactului;
- textul poate interfera cu transferurile între statele membre în temeiul mecanismului Dublin și, în consecință, în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1351 din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației;
- acest lucru este determinat în special de posibilitatea de a încheia „înțelegeri”, care, având un caracter neobligatoriu, nu vor permite statului membru să dispună de toate garanțiile necesare pentru a se asigura că solicitantul de azil va beneficia, în țara terță în care statul membru responsabil intenționează să îl returneze, de nivelul de protecție impus de conceptul de țară terță sigură, în special de accesul efectiv la o astfel de protecție.

În sfârșit, Franța își reiterează opoziția față de astfel de acorduri sau înțelegeri care generează finanțare din partea UE, în special prin intermediul fondurilor pentru acțiune externă.